

Marknadel

Torsdag var första onsdagen i vassmarknadel. Marknadel börjar alltid till torsdag. Här kom pyngar från Jönköping (Göringe) med stegar och pyngar. De hade så roliga vagnar med hjulen täckt i färgad vassmarknadel. Det var en vagn fram till som liksom var lastad på det andra. Så kom de vi från gårdarna igen. Tre personer var på särskilda ställen.

Ullmarknadel var första gången om året, höst och vår. Vår var det på Hårforsget. Sedan var det på öster. Det var alltid husbondeerna själva som såldeullen.

Alma
M 161

De hade vollen i stora väbbliga rår-
kar. Det såldes ej rådlit som 1 el.
2 kg. Det var de stora fabrikerna,
som sålde, Bergs i Lunk och de
där stora.

Då har du en daler,
ger till marken,
köp en ko
ta halven med.

Det var en vris.

1/2 daler såde man länge
i stället för 50 öre. En sorts ka-
kor kallades träskivskakor. De kos-
tade 2 öre, hade kostat 4 skiver.
Skiver såde de. Inriksdalarna var
danska mynt. Danska mynt ha-
de de förfärligt mycket. 25-öring-

ama stod det länge $\frac{1}{4}$ riksdaler
på.

Mjölkkutkörmis.

I gamla tider körde
de omkring mjölk i husen. De
hade sina bestämda kunder och
lämnade räkning en gång i ve-
ckan. De hade en särskild häst-
skrift. Det var endast röt mjölk.
Gräddor har vi sålt i kopparspan-
nar. Mjölkkaffar fanns inte. Höko-
riena hade mjölk, men det var
sinnare.

Det var mejerier på landet.
De stora gårdarna omkring Malmö

hade mejerier.

Spannmålshandlaren från
landet lamma vi till storhand-
larna och fick varor tillbaka.

Slaktare bodde på landet
och körde vi till stäm. De hade
lakan över och man såg benen
sticka ut.

Pansegatan var på Flor-
torget mitt för Residensen. Den var
kändad ~~en~~ känd. Där och i ham-
nen gick folk gärna och prom-
nerade.

På Sveriges äld stoffet och
Landsjon minnför Lommabrukten
åkte de skidsko.

Släppparti hade de mycket
för. Det var på eftermiddagarna.
De åkte genom bla'n. Herrarna
hade själva häst och bjöd en
damm.

De hade smärre kyrkan
i kyrkan för. Det kunde stå
fullt av folk utanför kyrkan. När
predikan började kom kyrkledningen
och öppnade kyrkarna för dem.
Kyrkvaktmästaren kallades "kärke-
dräng". Mina farfar hade till
barnen men de hade varit ändå
på kyrkan i Petri. Landskör-
dringen hade första kyrkan i Petri.
Prästerna satt efter landskör-
dring. Prästerna har fortfarande
kyrkan i Petri.

Petri kyrkbyrå hade kom i
samt efter domkyrkan.

Slutligen införde rita kon-
firmationsklarinngar i Malmö.

I Malmö hade de dop
på expeditionen. Det var väl
svårt att elda upp Petri kyrka.
Och då skulle alla haft ytter-
kläder och vagnar till kyrkan.

Vissel betalte de alltid
för. De hade mest vigselarna i
hemmen. De som inte hade till
fälle till det, hade på expeditio-
nen.

Fordfästningarna hade de
på kyrkogården. Frik folk hade
när i kyrkan. 1825 begärde
de anm på Basoli kyrkogård. Där
var en mur runt omkring. Men
det har på länge sett.

Basoli kyrka kallades Lys-
kan och Petri venskann.

Luf 68

Luf 70.

I Sknuts-
klokan
vigdes
bara för
tänksbo-
des. Präta-
ningarna
en var för
för den.

När Gustaf IV Adolf var i
sta'n ville de se hans stads.
Men han svarade: "Man ser
inte stads öfver den som lever."
Så det blev ingen stads på
Gustaf Adolfs föt.

Gustaf IV Adolf var mycket
skänsk ar sig. Han hade varit
på förberga då baron von Nol-
ken bodde där. De hade varit
vänskapligt vänliga mot honom. Där-
för ville kungen ge v. Nolken
någon ting. Han hade Piper med
sig och talade med honom. De
honom "Varorden" föreslog Piper
"Varorden omis Varorden"
kommer aldrig på hägan, sa
kungen. "Han kan få en beihän-

derad gulddolora." Det fick han
också.

Far i hatten bodde i sko-
makargatan. Det var en gästgivare.
Då var där hallare. Föbetsinnis
hallare. Det var inte vi som ha-
de den. I minnen. Det var mera
enkelt folk. Där kom de nyss
fulla.

Omkring Gustav Adolfs
torg var där några enkelt. Lign-
et var bebyggt med små enkelt.
I Rörstjärn har spö och svamps.
Sergentarna kallas det där Ros-
quistiska stiftelsen ligger nu.
Förstaderna kallas Österåren
och Österåren. Det är mest

Österlunden som de kallat bara
vårnar. Det var så där små enk-
la som bodde på orten och
höllerna. De hade små små
villor och hädgårdar. Många som
sålde grönsaker och potatis på
torget, bodde där.

Det var ryssans rik när
borgmästare Alström flyttade dit.
Det diktades en aria. Det var
någon jenny.

Långt till vilorna på höder
med en hädgårdskors; handens
vandrar jag på röda lander

Sofielund var en bondgård.
När ystadjärnvägen drogs fram
började han att sälja tomat.

Det blev som en vass till
föckvärm. Så råkade han mer
och mer förnuft. Där var vi
mycket brunnas. Sofichund hal-
sade barnen del i stället för föf-
lmed.

Folkets park var fönt
en förtärsande park, som höll
till Mollervägen, en gård.

Appichund kallades Klas
på hörnet. Den, ~~den~~ som bodde
där hette Klasen.

Där DTK är nu, var se-
ater. Det var ett bolag, som
hade skaten.

Stad Hamburg var en
höggård och restaurang.

Inne väl jag vel
hade handelsmännen hos min
sta'n. Till fastigheterna hade
gäldägarna. Där hade de sina
kvarter ^{för} vin och bris. Dessut-
om hade de stora egendomar ut
anför Malmö. Till gäldägarna
na köpte de ut sin gördel från
sta'n. De hade lantställen där-
ute och flyttade ut till somma-
ren på gäldägarna. Till alla hus
i sta'n var det inte gäldägar.

Det var egentligen sta'n vid.
På 1870-80 t. vann sta'n process
om gäldägarna.

På hela Gustav Adolfs torg
var det för, som betade. Det var i
min mors barndom.

Ulm
M 158

De talke om häxpro-
cesser förr. Det var på Kissebues-
backe de brände häxor.

Det var fängisar som dub-
lade elds på stocken. Det var
på 1860-talet. De försökte sym-
ma. De smimade över kana-
len. Karl XV beledsagade att de
skulle ha rättighet att skjuta
dem, som symde.

Arbetsplatsen var på
fängelsgården. Fångarna begrav-
des vid fängelset.

Fångarna kallades aldrig
annat än fångarna.

Kissebue var på att nigon
vågade gå där. Där på backarna bod-
de spinnormare och farligt folk.

När husarna flöjtade
till den nya kassinen, red de
genom hela staden med musik.
Ja snart de skulle ut på ör-
ning, hade de musik med sig.
Prinsens husare kallades de,
innan Karl XV blev kung. På
Karl XV:s födelsedag var det pa-
rad på Stortorget. Det var musik.
De var paradklädda. De stanna-
de på residensen. Det kallades
alltså annat än paraden. Det
var en riktig folkfest. - När de
kungliga skulle komma, var all-
tid husarna nere och mötte.

När Karl XIV Johan skulle
komma på besök till Malmö
red borgerskapet i vita byxor och

västar för att möta honom.

Borgare var köpmännen och de friare. Rådsmän kallades rikshövdingar. Officiärer hade adelsmans rang.

När det var bål på rådhuset var det ett skänk mellan 'frälse och ofrälse'. Ofrälse fick dansa bländel de övriga. Det var då på Ammansten och Thunet. Mycket var det mera blandat. Rådsmannen Henrich Kochmans prästoch ha tagit bort skänkelsen.

Ullma
Nr 163